

DURVEN WIJ DIT AANVAARDEN?

En Hij liet zijn blik gaan over hen, die rondom Hem zaten en zeide:
Zie, mijn moeder en mijn broeders. Wie den wil Gods gaat doen,
die is mijn broeder, zuster en moeder.   Markus 3 : 34 en 35.

Boven alle bloedverwantschap uit gaat de gemeenschap, die er is tussen Jezus en zijn discipelen. Wie de wil van God doet, is één met Hem, wiens spijze het is, de wil des Vaders te doen. Tussen Christus en die van Christus zijn is zulk een innige levensgemeenschap, dat daarmee geen enkele andere gemeenschap te vergelijken is.

Wie de wil van God gaat doen, die is mijn broeder, zuster en moeder.

Zo spreekt de Heiland. Zo spreekt Hij nòg. En de vraag is nu maar: Durven wij dit aanvaarden?

Ons hart zegt: neen. Want wij weten, dat de zonde in ons woont. Hoe kan dan de Zondeloze ons broeder, zuster, moeder noemen? Maar Jezus zegt het. Hij buigt zich diep neder tot ons.

„Heer, mijn zonden,” zeggen wij. En Hij zegt: Laat u door Mij van uw zonden reinigen.

„Heer, wij zijn niet waardig, dat Gij ons ook maar aanziet”, zeggen wij. En Hij zegt: Ik ben een Vriend van tollenaars en zondaren.

Wie zich nu aan Jezus gewonnen geeft, ervaart, dat Hij is het Lam Gods, dat ook zijn zonden wegneemt. Hij ervaart, dat daar tóch komt een innige gemeenschap met Hem, die zondaren zaligt. En Hij begint de wil van God te doen. Jezus had ons het eerst lief en zijn liefde wekt wederliefde. Zijn Geest is het, die, als ze woning neemt in ons hart, onze onwil breekt, ons tegen onze zonden leert strijden, ons doet verlangen naar het volbrengen van Gods wil.

Durven wij aanvaarden, wat Jezus zegt?

Alleen als Hij onze Heiland geworden is. Dan aanvaarden wij zijn onuitsprekelijke genade en, hoe lang ons leven ook zij, het zal vol blijven van verwondering over zóveel liefde, over zóveel neerbuigende liefde.

K.